

Христа и прибавилъ: „Вижъ, това е сѣдята на цѣлия свѣтъ!“

— Остави тия глупости! — казалъ кадията: по-добре ще е да изпълнишъ обещанието си и приемешъ мохамеданство. Тогава ще бждешъ на почетъ и ще имашъ много пари. Иначе те очаква страшно наказание. Помисли добре!...

Игнатий отвърналъ съ усмивка:

— Отстъпвамъ ти на драго сърдце всичкото земно щастие. За васъ, мохамеданитѣ, сж най-голяма радостъ земнитѣ, скотскитѣ удоволствия...

Кадията позеленялъ отъ гнѣвъ и заповѣдалъ на стражаритѣ да хвърлятъ Игнатия въ тъмницата и да го биятъ.

Като привършилъ другитѣ дѣла, кадията отново повикалъ Игнатия и се опиталъ съ лас-

кави думи да го спечели, но напраздно... Христовиятъ изповѣдникъ говорѣлъ:

— И тъй, заповѣдай да ми отсѣкатъ главата, или пъкъ да ме обесятъ; готовъ съмъ на всичко и ще умра съ радостъ...

Пакъ хвърлили Игнатия въ тъмница и жестоко го измъчили.

Когато и трети пътъ кадията повикалъ Игнатия и видѣлъ, че съ нищо не може да подкупи изповѣдника, тогава заповѣдалъ да бжде обесенъ..

Така, на 8 октомврий ст. ст. 1814 год., свети Игнатий билъ обесенъ. Три дни следъ това, единъ старъ калугеръ, на име Григорий, купилъ за голѣма цена мощитѣ на светията и заминалъ съ тѣхъ за Света-гора.

Изъ книгата „Премждрость на Иисуса, синъ Сираховъ:

Синко, отъ младини се предай на учение, и до старини ще намѣришъ мждрость. Пристѣпвай къмъ нея, като орачъ и сѣячъ, и очаквай нейнитѣ добри плодове; защото малко време ще се потрудишъ за обработването ѝ, и скоро ще ядешъ плодоветъ ѝ, (6, 18—20).

Не отвръщай очи отъ просякъ и не давай на човѣка поводъ да те кълне; защото, кога той въ тѣга на душата си те проклѣна, Оня, Който го е сътворилъ, ще чуе молбата му. (4, 5—6).

Бѣгай отъ враговетъ си и бжди внимателенъ съ приятелитъ си. (6, 13).